

omfatter dels butikbygninger og butikslagre, dels en række bygninger, som efter gældende praksis ansættes til en antagelig levealder på 100 år, og endelig nogle bygninger, som ansættes til levealder over 50, men under 100 år. For de sidstnævnte bygninger vil afskrivningsprocenterne kunne forhøjes i medfør af § 22, stk. 2, jfr. stk. 3, 3. pkt.

Stk. 1, litra c) indeholder regler om de i de almindelige bemærkninger omtalte „akcessoriske“ bygninger eller lokaler. Herved forstås bygninger eller lokaler, der er beliggende i eller i umiddelbar tilknytning til bygninger af den i litra a) og b) nævnte art og tjener driften af den virksomhed, hvortil disse bygninger anvendes. I modsætning til, hvad der antages i gældende praksis, vil reglen også kunne anvendes, når „akcessoriske“ kontorer osv. findes i en selvstændig bygning, der med hensyn til beliggenhed og anvendelse er knyttet til virksomhedens egentlige driftsbygninger.

Litra c), 2. pkt., hjemler under de foran omtalte betingelser ret til skattemæssig afskrivning på udgravninger, veje, gårdspladser, parkeringspladser, hegn og lignende til bygninger af den i litra a) og b) nævnte art. Efter de gældende regler kan der normalt ikke afskrives på sådanne anlæg. Det bemærkes, at afskrivningsretten ikke omfatter udgiften til erhvervelse af selve det areal, der benyttes til anlægget, jfr. § 29 B, men kun de særlige udgifter til udgravning, vejbelægning osv.

Til stk. 1, litra d): Selv om en erhvervmæssigt anvendt bygning ikke er afskrivningsberettiget efter sin anvendelse, anerkender gældende praksis, at skattemæssig afskrivning kan foretages, når bygningen på grund af sin opførelsesmåde eller andre ganske særlige omstændigheder må antages at være udsat for en sådan fysisk forringelse, at dens værdi ikke vil blive opretholdt gennem normal vedligeholdelse. Reglen i litra d) tilsigter at bibeholde denne praksis. I overensstemmelse med hidtidig praksis er beboelsesbygninger i Danmark undtaget fra reglen, jfr. bemærkningerne nedenfor til stk. 3.

Ifølge *stk. 2* skal ligningsrådet kunne tillade, at reglerne i *stk. 1, litra a)-b)*, anvendes på bygninger, som efter rådets skøn kan sidestilles med de dér nævnte.

Stk. 3 indeholder som tidligere omtalt en regel om, at beboelsesbygninger ikke kan gøres til genstand for skattemæssig afskrivning. Bestemmelsens 2. pkt. indeholder dog en undtagelsesregel for visse beboelsesbygninger, der er beliggende i udlandet og betragtes erhvervmæssigt. I praksis er det anerkendt, at der kan afskrives på sådanne bygninger, når de på grund af ganske særlige omstændigheder,

herunder navnlig klimatiske forhold, er udsat for en sådan fysisk forringelse, at deres værdi ikke vil blive opretholdt gennem normal vedligeholdelse. Den foreslåede regel har til formål at bibeholde denne praksis. Reglen har bl. a. betydning for funktionærboliger og lign., som virksomheder i det egentlige Danmark opfører på klimatisk udsatte steder i Grønland, idet Grønland i skattemæssig henseende sidestilles med udlandet.

Stk. 3, 1. pkt., indeholder endvidere en regel om, at der ikke kan foretages skattemæssig afskrivning på kontorbygninger, der ikke omfattes af bestemmelsen i *stk. 1, litra c)* om akcessoriske bygninger eller af reglen i *stk. 1, litra d)* om bygninger, der er udsat for særlig fysisk forringelse.

Stk. 3 indeholder ikke en udtømmende opgørelse af de bygninger, hvorpå der ikke skal kunne afskrives. I afskrivningsudvalgets betænkning er det i forbindelse med forslaget om akcessoriske bygninger m. v. forudsat, at der i overensstemmelse med hidtidig praksis normalt ikke bliver adgang til at afskrive på bygninger og anlæg som civilbeskyttelsesrum, kantiner, garderober, baderum, vejanlæg, parkeringspladser og udgravninger. Det kan yderligere nævnes, at gældende praksis ikke anerkender afskrivning på pensionater, alderdoms-, hvile-, syge- og plejehjem, tegnestuer, klinikker, arkiver, biblioteker og museer.

Til § 19.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 18, stk. 2-3.

Til § 20.

I *stk. 1* foreslås det i overensstemmelse med hidtidig praksis, at når kun en del af en bygning anvendes til et formål, der giver ret til skattemæssig afskrivning, skal der alene kunne afskrives på den del af anskaffelsessummen, der forholdsmæssigt svarer til etagearealet i den nævnte del af bygningen.

Stk. 2 indeholder den i de almindelige bemærkninger omtalte regel, hvorefter der ikke kan foretages skattemæssig afskrivning, når det kun er en vis mindre del af en bygning, som anvendes til et formål, der giver ret til afskrivning. Afskrivning skal kun kunne foretages, såfremt den del af bygningen, der anvendes til et sådant formål, udgør mindst 25 pct. af bygningens samlede etageareal eller udgør mindst 300 kvadratmeter.

I afskrivningsudvalgets betænkning er det nævnt som en mulighed, at der i særlige tilfælde kunne lægges vægt på bygningsdelenes rumindhold i stedet for på etagearealet; men det er ikke anset for praktisk at medtage en regel herom i lovforslaget.